

Boekbesprekingen

Verhoging van de bodem van de sinus maxillaris

Een bekende techniek voor het plaatsen van implantaten in de zijdelingse delen van de bovenkaak is het verhogen van de bodem van de sinus maxillaris. In dit boek worden 'alle denkbare' aspecten van deze techniek behandeld.

In het eerste deel van het boek worden de biologie, de biomechanica en de prothetische overwegingen besproken. Uitgangspunt bij het behandelplan is de prothetische vraagstelling, waarbij het vervaardigen van een proefopstelling essentieel is.

In het tweede deel wordt ingegaan op de verschillende materialen voor augmentatie. Autoloog bot is nog steeds de gouden standaard. Naast de goede osteogene, osteo-inductieve en osteoconductive eigenschappen heeft autoloog bot ook evidente nadelen, zoals de morbiditeit van de donorplaats. Alternatieven voor autoloog bot zijn homolog/allogeen of xenogeen bot. Met deze botsubstituten kunnen goede resultaten worden bereikt, maar in geval van een groot defect geniet autoloog bot voornamelijk de voorkeur.

In het derde deel wordt ingegaan op technische variaties en hulpmiddelen. De gesloten techniek kan worden toegepast bij een voldoende brede processus alveolaris. Hierbij wordt met stompe drevels de sinusbodem via de preparatieholte omhoog getikt, zodat de ontstane ruimte kan worden opgevuld. Ook de Le Fort 1-osteotomie, de distractieosteogenese, het gebruik van de piezoboor en de toepassing van met trombocyten verrijkt plasma (PRP, ofwel 'platelet rich plasma') en beenmorfogenetisch proteïne (BMP) worden besproken. Het nut van PRP en BMP is nog onvoldoende wetenschappelijk aangetoond.

In het vierde en laatste deel wordt kort ingegaan op de in ontwikkeling zijnde technieken zoals de toepassing van beenmergcellen, weefseltechnologie, groeifactoren en gene therapie. Het merendeel ervan bevindt zich echter nog in een experimenteel stadium.

De complicaties van de verschillende chirurgische technieken worden wel uitvoerig behandeld, maar een leidraad voor het bereiken van het meest voorspelbare resultaat bij een bepaalde indicatie wordt niet gegeven. Dit is niet vreemd, want er zijn nog onvoldoende prospectieve klinische onderzoeken verricht. Dit zeer volledige boek kan eenieder die zich interesseert voor de implantologie worden aanbevolen.

G.M. Raghoobar, Groningen

O.T. Jensen (ed.)

The sinus bone graft

Chicago: Quintessence Publishing Co. Inc., 2006
366 bl., geïll. £ 107.00. ISBN 0 86715 455 1

Het oogsten van bot in de orale implantologie

Een belangrijke beperkende factor bij het succesvol plaatsen van een implantaat is het vaak te geringe botvolume op de gewenste implantatieplaats. In dit boek wordt een aantal chirurgische procedures beschreven om bot te oogsten en lokale botaugmentatie uit te voeren. De verschillende procedures worden duidelijk geïllustreerd met fraaie tekeningen en afbeeldingen.

Eerst wordt ingegaan op de biologie en de algemene principes van bottransplantatie. Vanwege de botinductieve eigenschappen geniet autoloog bot tot op heden de voorkeur, vooral ook omdat van de andere materialen nog onvoldoende langetermijnresultaten bekend zijn. Vervolgens worden de verschillende donorplaatsen en het nemen van het transplantaat stap voor stap beschreven. Voor augmentatie van relatief kleine botdefecten kan gewoonlijk worden volstaan met een intraoraal geogst bottransplantaat. Als een groter botvolume is vereist, komen

de extraorale donorgebieden in aanmerking. Als intraorale donorplaats komen de kinregio, het retromolare gebied, de processus coronoideus, het tuber maxillare, het laterale deel van de wand van de sinus maxillaris en de crista zygomaticus in aanmerking. Belangrijke voordelen van intraoraal geogste bottransplantaten zijn: het operatiegebied is hetzelfde, er ontstaan geen uitwendige littekens, de ingreep kan onder lokale anesthesie geschieden en de lage morbiditeit. Als extraorale donorplaats worden de crista iliaca, het schedeldak (calvarium) en de tibia beschreven. Het oogsten van bot uit de tibia kan ook onder lokale anesthesie plaatsvinden. De complicaties van de verschillende chirurgische technieken worden uitvoerig behandeld. Helaas wordt niet behandeld wanneer welke augmentatietechniek te gebruiken. Aangezien de morbiditeit niet kan worden voorkomen (ook al is die minimaal), kan het daarnaast als een tekortkoming worden beschouwd dat in dit boek niet wordt ingegaan op alternatieven voor autoloog bot, zoals homolog/allogeen of xenogeen bot. Hiermee kunnen goede resultaten worden bereikt in bepaalde indicatiegebieden.

Dit rijk geïllustreerde boek kan eenieder die deze ingrepen zelf wil gaan uitvoeren, worden aanbevolen. Voor wie geïnteresseerd is in de implantologie, is het goed om te weten wat de mogelijkheden zijn.

G.M. Raghoobar, Groningen

F.H. Alfaro

Bone grafting in oral implantology

London: Quintessence Publishing Co. Ltd., 2006
233 bl., geïll. £ 96.00. ISBN 1 85097 103 X

